

Bilag 9.

Finansministerens bemærkninger til bilag 8.

Efter de regler, der var gældende før kildeskattens indførelse, var der i tilfælde som det foreliggende adgang for den efterlevende ægtefælle til at begære indkomsten ved den eller de første skatteansættelse(r) efter dødsfaldet nedsat i det omfang, indkomsten i skattepligtsperioden (skatteåret) ville blive mindre som følge af ægtefælens død. Fra og med skatteåret 1962-63 blev der indført en særregel for tantieme, efterløn o. lign. fra den afdøde ægtefælles arbejdsgiver (ligningslovens § 2 B, stk. 3), idet sådanne beløb ikke skulle medregnes ved opgørelsen af den forventede indkomst i skattepligtsperioden. Virkningen heraf var, at en tantieme eller efterløn aldrig kunne medregnes ved den efterlevendes indkomstansættelser mere end én gang. Hvis beløbet blev erhvervet i det samme indkomstår som det, hvori dødsfaldet var sket, kom det slet ikke til beskatning, hvis den efterlevende i videst muligt omfang begærede sig ansat efter ligningslovens § 2 B, stk. 3. Blev beløbet

erhvervet efter udløbet af det regnskabsår, hvori dødsfaldet fandt sted, blev det beskattet én gang.

Det var for så vidt en mangel ved det tidligere system, at det tilfældige tidspunkt for erhvervelsen af tantieme eller efterløn kunne betyde en forskel i beskatningen af den efterlevende ægtefælle. Under kildeskattesystemet vil en tantieme eller efterløn, som tilfalder den efterlevende ægtefælle, der hensidder i uskiftet bo, altid blive beskattet én gang hos den efterlevende. I øvrigt vil dennes indkomstbeskatning straks ved dødsfaldet blive tilpasset den efterlevendes fremtidige indkomstforhold. Det er tvivlsomt, om det ville føles rimeligt, at en efterlevende ægtefælle i almindelighed skulle fritages for indkomstbeskatning af tantieme, efterløn o. lign. Når særlige økonomiske vanskeligheder opstår som følge af dødsfaldet, vil der stadig være adgang til at indrømme skattelempelse efter bestemmelserne i statsskattelovens §§ 28 og 37.